

L.O.O.T. INFOWIJZER

DECEMBER 2013

INHOUDSOPGAVE

- 2. COLOFON
- 3. PARKEREN IN DE BERM BIJ.....
- 4. VAN DE CLUBS
- 5. MOTORNIEUWS
- 9. UIT DE CLUBBLADEN
- 12. VAKANTIEVERSLAG
- 21. KERTSVERHAAL
- 27. TOERSTANDEN

De volgende infowijzer verschijnt februari 2014. Uw kopij gaarne voor 26 januari naar infowijzer@loot.nl

LANDELIJK OVERLEG ORGAAN TOERCLUBS L.O.O.T.

Opgericht 28-11-1989
Statutaire vestiging te Zwolle
Kamer van Koophandel V 40062177
Postbank rekening ING: NL 38
INGB 0006 236630 t.n.v. LOOT

www.loot.nl
secretariaat@loot.nl

Het Bestuur

bestuur@loot.nl

Voorzitter	Harry Apperloo	0297-569802	voorzitter@loot.nl
Secretaris	Wil Huijbrechtse	036-8489331	secretaris@loot.nl
Penningmeester	Dirk de Zeeuw	06-20381110	penningmeester@loot.nl
Bestuursleden	Cor Huijbrechtse	036-5334402	toerkalender@loot.nl
	Petra Vermeer	023-5353146	petravermeer@loot.nl
	Frank van Dijk	078-6102204	frankvandijk@loot.nl
	Henk Bijkerk	078 -6101174	infowijzer@loot.nl

De Coördinatoren

Beurzen	Vacature		
Internet	Dirk de Zeeuw		postmaster@loot.nl
Clubprofielen	Dirk de Zeeuw		clubprofielen@loot.nl
Contact motorbladen	Henk Bijkerk	078-6101174	infowijzer@loot.nl
Redactie Infowijzer	Henk Bijkerk	078-6101174	infowijzer@loot.nl
Toercompetitie/Toerkalender/			
Inschrijfformulieren	Cor Huijbrechtse	036-5334402	toerkalender@loot.nl

Adressen

Algemene post- en adreswijzigingen

Secretariaat J. D. van Exterlaan 2 1336 LJ Almere 036-8489331 secretariaat@loot.nl

Inschrijfformulieren toertochten

Toerkalender Jerseystraat 1 1339 TP Almere 036-5334402 toerkalender@loot.nl

Copy infowijzer

Redactie Rijnestein 4 3334 CT Zwijndrecht 078-6101174 infowijzer@loot.nl

Financiële zaken

Penningm. P de Jongstelaan 10 3291 PS Strijen 06-20381110 penningmeester@loot.nl

Verzending eigen clubblad naar het LOOT (liefst digitaal)

Clubbladen Rijnestein 4 3334 CT Zwijndrecht 078-6101174 infowijzer@loot.nl

Parkeren in de berm bij bord E1 (parkeerverbod)

Een tijdje geleden vroeg een motorrijder mijn hulp omdat hij een bekeuring gekregen had voor het overtreden van het parkeerverbod bij bord E1.

Echter stond de motor niet op de rijbaan maar in de berm geparkeerd.

Hij vroeg mij of die bon wel terecht was omdat er bij het bord geen onderbordje stond met de tekst: "geldt ook voor de berm."

Naar aanleiding van die vraag ben ik eens gaan zoeken in de wetgeving en de toelichting.

Ik wil jullie niet te vermoeien met een ellenlange juridische uitleg, maar ik kwam tot de conclusie dat bord E1 helemaal niet voor de berm geldt, wat er ook voor tekst op het onderbord bij staat.

De politie was het vanzelfsprekend niet met deze conclusie eens. Volgens hen gelden borden voor de hele weg en tot de weg behoort ook de berm. Dus bord E1 geldt altijd voor de berm, ook als staat er geen onderbord bij.

Deze simpele uitleg sloeg volgens mij nergens op. Als je alleen naar de tekst van de wet kijkt, dan zouden ze gelijk kunnen hebben. Maar als je even de moeite neemt om verder te lezen in de wetgeving, de toelichting en de internationale verkeersverdragen, dan kun je begrijpen dat dit (wellicht gewenste) denkbeeld gewoonweg fout is.

Dus ben ik in de pen geklommen en heb op juridische gronden een beroepsschrift geschreven voor de kantonrechter voor iemand anders die ook in de berm stond geparkeerd bij bord E1.

De kantonrechter volgde mijn uitleg en vernietigde de opgelegde beschikking:

"Bord E1 geldt slechts voor de rijbaan en niet voor andere weggedeelten die geen rijbestemming hebben."

Inmiddels heeft de hoofddirectie Bestuurlijke en Juridische Zaken van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu zich eveneens achter mijn opvatting geschaard.

Mocht je nu dus een bekeuring krijgen voor het parkeren in de berm bij een parkeerverbod (E1) dan moet je zeker bezwaar en beroep aantekenen. Het maakt niet uit of het een parkeerverbod zone is of dat er onder het bord een onderbordje staat met de tekst: "geldt (ook) voor de berm." Dat laatste bordje heeft geen betekenis voor de werkingssfeer van het bord E1.

Nu heb je weer een reden om lid van het LOOT te zijn. Ook in de juridische arena verdedigen we de belangen van de motorrijder.

Uw voorzitter
Harry Apperloo

VAN DE CLUBS

Let op !!!!!!!

Het startadres van de Wildrit van Motorclub Keizer Karel op 8 december is gewijzigd omdat de accommodatie in Alverna helaas door brand is verwoest.

Het nieuwe startadres is:

Café zaal Hopmans

Hoge Horst 56,

6562 LE Groesbeek

Tel. 024- 397 1766

MOTORNIEUWS

Duits onderzoek : quads levensgevaarlijk

Het risico om met een quad zwaargewond te raken of om het leven te komen bij een ongeval is tien keer groter dan met een personenauto, zo meldt verkeerssite Verkeerspro naar aanleiding van een studie van Unfallforschung der Versicherer (UDV), het onderzoekinstituut van Duitse verzekeraars. Het ongeval risico om te verongelukken per gereden kilometer ligt op een quad twee keer zo hoog als van een personenauto. Bij 85 procent van de quad ongevallen is de berijder zelf de veroorzaker. Quad berijders blijken vaak in een bocht de macht over het stuur te verliezen, en komen dan in botsing met een tegenligger of belanden tegen een obstakel in de berm.

Veiliger hekwerk voor Dearsum

In Dearsum is een nieuw, veiliger hekwerk langs de provinciale weg N354. In maart van dit jaar is het oude hek verwijderd

Het hek was niet veilig genoeg, met name voor motorrijders. Nu is er een hekwerk van flexibele kunststofplanken.

De provincie is samen met de verkeerscommissie en de MAG om tafel gegaan. Ze hebben besproken wat voor soort hek er dan moest komen. Lankhorst Recycling Products uit Sneek heeft meegedacht en kon een oplossing bieden. Er is gekozen voor KLP -gerecyclede kunststofplanken. Voordeel van deze kunststofplanken is dat deze flexibeler zijn dan houten planken. Mochten motorrijders of ander wegverkeer ermee in botsing komen, dan vangen de planken een gedeelte van de klap op. Ook zorgen de twee planken onderaan voor enige geleiding.

Het nieuwe hek wordt ongeveer 55 cm hoog en wordt over een lengte van ongeveer 1,2 km geplaatst. Er komen reflectoren op, die het verkeer in het donker begeleiden.

De flexibele kunststofplanken van het hek zijn gemaakt van onder andere gerecyclede flessendoppen, oud landbouwplastic en autobumpers. Lankhorst maakt al jaren hekwerken van dit materiaal. Het hekwerk heeft een minimale levensduur van 50 jaar en is onderhoudsarm. De verkeerscommissie van Dearsum vindt het een mooi alternatief voor het vorige hek.

De Noordelijke Motorbeurs

Dé Noordelijke Motorbeurs is gestart in 1996 en is een jaarlijks terugkerend evenement. De beurs is inmiddels uitgegroeid tot één van de grotere motorbeurzen van Nederland.

Op de beurs presenteren ca. 110 bedrijven en organisaties hun producten en diensten. Naast de vele nieuwe en gebruikte motoren kunt u verder o.a. vinden kleding, accessoires, vakanties, verzekeringen, (voortgezette) rijopleidingen, gehoorbescherming en gereedschappen. Daarnaast zijn er diverse organisaties en (overheids) instanties aanwezig zoals de Politie, MAG en KNMV.

Via de standhouders zijn de meeste motor-merken vertegenwoordigd waaronder Suzuki, Kawasaki, Honda, Yamaha, BMW, Triumph en Harley-Davidson.

Data en openingstijden

Vrijdag 17 januari 2014 van 18.00 tot 22.00 uur
Zaterdag 18 januari 2014 van 10.00 tot 18.00 uur
Zondag 19 januari 2014 van 10.00 tot 18.00 uur

Entreprijzen

Volwassen: kassa € 12,00
65+ / kinderen 8-12 jr: kassa € 6,00
Kinderen tot 8 jaar: gratis

Online verkoop toegangskaarten

Voor zoveel m2 motorplezier wil je natuurlijk zo snel mogelijk naar binnen en weinig tijd verliezen bij de kassa. Vanaf ca begin december kunt u online toegangskaarten bestellen. Dit is een service zodat u niet in de rij voor de kassa hoeft te staan.

www.denoordelijkemotorbeurs.nl

ContiRoadAttack 2 Evo sporttour band

Continental presenteert op de EICMA in Milaan de nieuwe Conti Road attack 2 Evo sport toerband. Deze premium band heeft in de nieuwe uitvoering een merkbare verbetering aan grip in natte omstandigheden doordat een doordacht profiel voorziet in een betere waterafvoer en door de aanwezigheid van een groter bestanddeel aan silica in de rubbersamenstelling.

De geteste Multi -grip technologie zorgt voor extra grip tijdens het rijden onder een extreme hellingshoek en een verhoogde levensduur in de vorm van meer af te leggen kilometers. Aan dat laatste wordt ook bijgedragen door gebruik te maken een dieper profiel.

Traction Skin zorgt voor een veilige en korte inrijperiode. Dit wordt mogelijk gemaakt door glad bandoppervlak en het gebruik van een special gecoate mal welke ervoor zorg draagt dat niet langer oplosmiddelen nodig zijn om de band uit de mal te lossen.

Al deze eigenschappen dragen bij aan de veiligheid en het comfort van toermotoren en leveren de berijder goede stureigenschappen.

Nieuw: Michelin Pilot Road 4, GT en Trail motorband

Michelin kondigt aan dat het in 2014 over de hele wereld een compleet nieuw aanbod motorbanden op de markt zal zetten. Het bestaat uit de volgende 3 bandengamma's: de Michelin Pilot Road 4, de Michelin Pilot Road 4 GT en de Michelin Pilot Road 4 Trail. Deze Michelin banden, bestemd voor 100 % weggebruik, zijn geschikt voor de meeste categorieën wegmotoren met meer dan 600 cc motorinhoud. Ze zijn zo ontwikkeld dat ze onder de meest gangbare gebruiksomstandigheden maximale veiligheid kunnen bieden, met name op natte wegen en bij remmen.

Michelin kondigt eveneens aan dat het, met de GT-versie van deze nieuwe band, leverancier wordt voor de nieuwe BMW R 1200 RT. Een nieuwe band voor een nieuwe motor die tot de bestsellers in zijn categorie behoort: dat maakt duidelijk hoe het prestatieniveau ligt. De nieuwe Michelin Pilot

Road 4 is onder alle omstandigheden veiliger en heeft een langere levensduur in kilometers. Deze combinatie van eigenschappen vloeit voort uit de Michelin Total Performance strategie, die erop gericht is om alle prestaties van een band constant en tegelijkertijd te verbeteren. De Michelin Pilot Road 4 wil zoveel mogelijk motorrijders laten ervaren dat ze veilig onder bijna alle omstandigheden de weg op kunnen.

BMW: beste maand oktober ooit, over 100.000 in 2013

Voor de eerste keer levert BMW Motorrad meer dan 100.000 motorfietsen af per eind oktober, na de beste maand oktober aller tijden met 8.376 verkochte voertuigen. Na tien maanden in 2013 is de verkoop van BMW Motorrad gestegen met 8,5% in vergelijking met het jaar voorheen. Zo werden eind oktober 101.530 motorfietsen en maxi-scooters afgeleverd, tegenover 93.540 eenheden eind oktober 2012. In de maand oktober steeg de verkoop met 10,3% en werden er 8.376 voertuigen verkocht, tegenover 7.596 in oktober 2012.

Sprookje: gestolen motor na 46 jaar terug bij eigenaar

Een 73-jarige motorrijder uit Omaha, USA, heeft z'n motor terug, 46 jaar nadat ie was gestolen.

De Triumph Tiger 100 uit 1953 werd in de haven van Los Angeles gevonden, nadat douane en grenspolitie een check hadden uitgevoerd en er achter kwamen dat de motor als gestolen te boek stond.

Donald DeVault, de eigenaar, had de motor nog maar een jaar toen ie in februari 1967 voor zijn huis werd gestolen. Nadat ie de politie had ingelicht, had ie er nooit meer iets van vernomen.

Sterk in waarde gestegen

De Triumph had in 1967 een waarde van \$300 (€223), maar op de inklaringsdocumenten was de waarde op \$9000 (€6700) gesteld. De Triumph stond op het punt om naar Japan verscheept te worden en verkeerde bijna in dezelfde conditie als op de dag dat de motor werd gestolen. Zelfs de 'Li'l Blue Bitch' airbrush was nog aanwezig op de zijkant van de benzinetank.

DeVault wil nu '46 years later' op de tank airbrushen. De Triumph komt in zijn woonkamer te staan

UIT DE CLUBBLADEN

“ Één maal terug in Nederland kwamen we er achter wat we gemist hadden eerder dit weekend : fietsers en verkeersremmers. Dat valt extra op wanneer je even uit Nederland weg bent. “

“ Maar zo langzamerhand begonnen onze magen te knorren en werd het tijd een Strammermax op te gaan zoeken. dit bleek niet nodig want , wat schetst de verbazing ,in een klein dorpje hadden de bewoners een barbecue klaar gezet , waar wij ook gebruik van mochten maken. De opbrengst was bestemd voor een goed doel dus wij hebben ons tegoed gedaan aan heerlijke Bratwurst en een stukje mals vlees wat , volgens mij , zo van het land was geplukt. “

“ 4x een Yamaha en 1x een BMW. Cees begon hem al te knippen: als er ook maar iets met mijn BMW gebeurt qua pech of zo , hoef ik niet op hulp te rekenen. “

Een man nodigt zijn vriend uit voor zijn verjaardag. Ik woon vijf hoog, zegt hij. Als je komt moet je met je elleboog de bel indrukken en met je knie de deur open duwen. Zijn vriend vraagt verbaasd: Waarom moet ik dat zo doen? Omdat je je handen vol hebt aan de cadeautjes.

Een man komt een bloemenzaak binnen. Heeft u ook vleesetende planten? Wat voor een zoekt u precies? Een plant die een vrouw van 80 kilo op kan.....

Een automobilist reed keihard door de mist. Er was nauwelijks hand voor ogen te zien, maar de automobilist trapte het gaspedaal nog verder in. Waarom rijdt u zo hard? vroeg zijn passagier groen van angst. Nou, mist is levensgevaarlijk. Ik wil er zo snel mogelijk weer uit zijn.

Waarom ben jij met Frank getrouwd? Hij beloofde dat hij mij de hele wereld zou laten zien. En? Hij heeft een atlas voor me gekocht.

Mijn eerste keer...

door Christian van Bogaert

Voor diegenen die na het lezen van de titel, nu al willen afhaken, kan ik gerust stellen. Het gaat niet over mijn liefdesleven, maar over mijn 1^e kampeerweekend met MMC72.

Na een aantal jaren de bougie gelezen te hebben, met al die kleurrijke verhalen over hoe het geweest was op een weekend, werd het tijd om ook maar eens de stoute schoenen aan te trekken. Welk weekend wil/kan ik mee? De Moezeltocht, altijd mooi in de omgeving van de Mosel.

Wat heb ik nodig? Tent, check; slaapzak, check; luchtbed, matrasje of iets dergelijks, check?? Nee, toch niet. Snel nog even een luchtbed lenen. Op de vrijdag alles vastsnoeren op de motor. Alles moet op de buddyseat gelegd worden, want ik heb een zgn. chopper en helaas geen zij- en top koffers. Pff, nooit geweten dat voor 1 nacht zoveel op de motor bevestigd moet worden. Na een aantal pogingen heb ik een methode om alles rotsvast op de motor te bevestigen en ik zelf nog comfortabel kan zitten.

Zaterdagochtend, vlak bij camping In den Hof, nog even de tank volgooien, inschrijven, plasje plegen en op weg. Samen met mijn neef de mooie uitgezette route volgen. Niet helemaal de route gevolgd, want in de buurt van Malmedy is de weg afgezet i.v.m. rallyraces. Geen wegomleiding aangegeven, dat kan natuurlijk alleen in België, toch? Gelukkig heb ik navigatie bij me, even kijken hoe de route verder loopt. We besluiten een stukje om te rijden, en willen de route even verderop oppakken. Helaas is ook een stuk verderop de weg naar Malmedy afgesloten. Terug rijden dan maar en via Ovat / Robertville een stukje omrijden. In Malmedy aangekomen zitten we weer op de juiste route.

Op tijd de inwendige mens versterken en voor de rest genieten van de mooie omgeving. Niet alleen op de omgeving letten, maar ook op de weg, want ineens ligt de weg bezaaid met een dikke laag split. Gelukkig rijdt er een auto voor ons die afremt, en kunnen wij ook op tijd remmen. Waar is dat waarschuwingbord!? Later op de camping vernomen, dat hier twee motorrijders valk na elkaar onderuit zijn gegaan. Hopelijk zonder ernstige gevolgen. Voor de rest geen gekke dingen meer meegemaakt.

's Morgens had ik nog even naar de weersvoorspelling gekeken. Het zou in de namiddag cq. avond kunnen gaan regenen. Aangezien ik geen zin had om in de regen mijn tentje op te zetten, besloten om een stuk snelweg te nemen tot Wittlich. De laatste kilometers, de route langs de Moezel gevolgd, naar de camping. Rond 15.30 u zijn we gearriveerd op de camping, waar we ons inschreven. Op de camping een plekje gezocht naast fam. Boterenbrood. Het tentje bleek toch iets groter te zijn dan gedacht en met behulp van de burens de tent opgezet. De rest van de bagage van de motor afgehaald en opgeborgen in de tent; tijd om wat te gaan drinken. Rond half zes komen wat regendruppels te voorschijn, maar dit buitje is niet noemenswaardig. Nadat mijn neef en ik onze dorst gelest hadden, wordt het tijd om ons even op te frissen. De paar druppels die zojuist gevallen zijn, zijn alweer verdampt en we besluiten om de motor te pakken om in Eller – Ediger wat te gaan eten.

Heute Weinfest, staat bij het plaatsnaambord, dat ons welkom heet in het dorpje. De motor nog op een vrij plekje kunnen zetten en bij een restaurantje gelukkig nog een tafeltje kunnen krijgen. Weinfest, jammer dat ik met de motor ben, maar één glaasje wijn bij het eten moet kunnen.

Als we uitgeeten zijn wordt het tijd om terug naar de camping te gaan, want het begint te regenen. Gezien de lucht zou dit wel eens serieuze regen kunnen betekenen.

Op de camping is de DJ ondertussen begonnen het publiek te verwennen met leuke muziek, dus hier houden we het nog wel een tijdje uit. De regen is ook weer gestopt, wat bijdraagt aan een gemoedelijke sfeer. Om 12 uur 's nachts wordt het tijd om de slaapzak op te zoeken.

Echt vast slapen lukt nog niet, want het muziekvolume staat nog voluit en het feest in volle gang. Om 2 uur is het rustig op wat gesnurk uit verschillende tenten na. Inmiddels begint het weer te regenen. Het begint om 2:30 u op te houden met zachtjes regenen en gaat over in een ware hoosbui. Flits...flits?? Een zaklamp gericht op de tent? Nee, weer een flits en donder; onweer. Wakker geworden van het gedonder, merk ik op dat door de overvloedige regenval, de tent bij de ventilatieraampjes begint te lekken. Alle kleren en andere spullen die droog moet blijven snel in de bagagezakken stoppen, zodat alles droog blijft. Het onweer nadert met rasse schreden en we besluiten om ons aan te kleden en te schuilen bij het hoofgebouw, te meer omdat ons tentje pal onder een boom staat.

Wat een regen! De paadjes zijn geen paadjes meer, maar riviertjes geworden. Dan maar over het gras, langs tenten en caravans lopen. Tegen de tijd dat we de 300 m overbrugd hebben naar het hoofgebouw, heb ik driefnatte voeten en mijn broek is ook bijna doorweekt. Mijn lederen motorjas is door al dat vocht een kilo of wat zwaarder geworden. Even een sanitaire stop en dan maar wachten tot het onweer weg is. Dat duurt wel een poos, om precies te zijn van 3:00 tot 4:30 uur in de ochtend. In de tussentijd komen meer en meer mensen bij ons staan, en vertellen dat hun tent volledig doorweekt is, inclusief kleding. Eén motorrijder zegt dat zijn tent langs de Moezel staat, maar als het niet snel op houdt met regenen, in de rivier staat.

Om 5 uur regent het nog hard, maar niet meer zo onstuimig dan zo-even. We besluiten om naar de tent terug te keren, om nog proberen te slapen. In de tent nog maar een uurtje geslapen en rond half zeven opgestaan. Tijd om de tent af te breken en de motor weer op te tuigen. Gelukkig is het nu droog. De kampeerders tegenover ons zijn sneller klaar met opruimen; kleren en dergelijke op de motor en de doorweekte tent in de container. Hun tentje was volledig onder gelopen, gelukkig is mij niet hetzelfde overkomen. Om acht uur aan het ontbijt, nog even zorgen voor een lege blaas en dan om kwart over negen vertrekken voor de terugweg. Gelet op de weersvoorspelling, alvast mijn regenoverall aangetrokken. Jammer genoeg heb ik de regenkleding goed kunnen gebruiken. Aangezien het bleef regenen een kortere route, met een kleine 30 km snelweg, naar camping In den Hof genomen. Om 16u uitgeschreven, even nog wat kletsen en op huis aan. Thuis meteen alles van de motor afgeladen, de doorweekte tent te drogen gehangen en andere spullen opgeruimd. 's Avonds nog chinees eten gehaald en op tijd naar bed (wat wil je met zo'n korte nachtrust), om fris aan een nieuwe werkweek te beginnen.

Mijn conclusie: geslaagd weekend, gezellig, moet ik vaker doen. Maar met minder regen als het kan. Een kleiner, gemakkelijker op te zetten tent staat op nu op mijn verlanglijstje en een luchtbed / stretcher / matrasje. Tot een volgende keer? Jazeker, maar of het nog dit seizoen gebeurt?

Een laatste dankwoord aan de organisatie voor de mooie routes en een gezellig weekend.

BRON : De bougie MMC ' 72

VAKANTIE 2013, VAN DIESEL TANKEN TOT SNEEUW, MAAR OOK FIJN MOTOR

GEREDEN.

door Alex Loef

WAT VOORAF GING.

Ik wil dit jaar net zoals vorig jaar de vakantie beginnen door op zondag 16 juni Le Gatte d'Or van MC Saint-Servais in Bovesse (B) te rijden en daarna doorrijden naar Bad Krozingen in het Zwarte Woud. De snelste weg van Bovesse naar Bad Krozingen is bijna 500 km en dan kom ik op een totaal van bijna 900 km. Iets in mij zegt me, dat ik dit niet moet doen en uiteindelijk ben ik het daarmee eens. Op een morgen op weg naar mijn werk bedenk ik me, dat ik wel eens op zaterdag kan vertrekken en dan in drie dagen naar Oostenrijk rijden. Zaterdag 15 juni vertrek ik en rij ik over de snelweg naar Eupen en daar vandaan ga ik over mooie wegen naar het zuiden en ik overnacht in het Saarland. Ik wil de eerste en laatste nacht in Orscholz (D) verblijven, maar helaas zit de eerste nacht de Zimmer Frei vol en dus moet ik op zoek naar een ander adres. Dat vind ik in Perl, vlak aan de grens met Luxemburg en Frankrijk in Duitsland. De volgende dag volg ik eerst ongeveer 100 km de A8 langs Saarbrücken, via de Weintor in Schweigen en een viertal colletjes in de Vogezen langs de grens met Duitsland ga ik door het Zwarte Woud verder naar het zuiden. In Holzschlag overnacht ik in een Gasthof. Maandag ga ik via de watervallen van Schaffhausen naar het oosten. Over de Flüelapass, die ik één van de mooiste passen van de Alpen vind, ga ik naar Nauders op het drielandenpunt van Oostenrijk, Zwitserland en Italië.

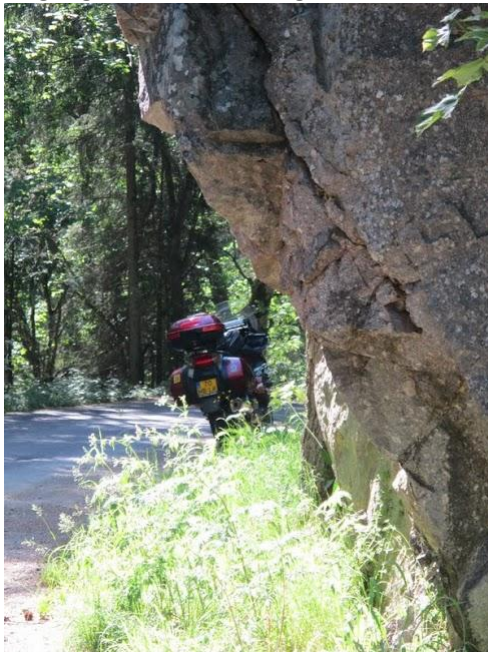
Voor ik daar ben, ga ik natuurlijk eerst nog tanken in Samnaun, een tolvrij gebied in Zwitserland. Voor een adres in Nauders heb ik ruim tien e-mails gestuurd naar Zimmer Frei adressen in die plaats met de vraag of men een kamer voor mij hadden en wat de prijs is. Van de meeste heb ik antwoord gekregen en de prijzen varieerden tussen 24 en 45 Euro per nacht. Uiteindelijk heb ik gewoon de goedkoopste genomen en dat is waarschijnlijk een vrij nieuw huis, want op Google Maps is hier alleen maar grasland te zien. Hier blijf ik vier nachten en rij ik drie routes, o.a. naar de Stelvio, de Gavia, de Kaunertaler Gletscher en naar Livigno, een tolvrij gebied in Italië.

Daarna ga ik door het noorden van Italië naar de Dolomieten en op het eind van deze route pik ik nog een aantal passen mee. In Wolkenstein in Gröden blijf ik ook weer vier nachten in een Garni. Ik heb helaas een andere Garni moeten zoeken, omdat de uitbaatster, waar ik vorig jaar ben geweest mij niet kon garanderen of ik er terecht kan, want ze is in een gerechtelijke procedure verwickeld met haar zwager. Zij huurt namelijk de Garni van hem en vorig jaar vertelde ze mij, dat het op 1 januari 2014 afgelopen zou zijn, omdat haar zwager de huur had opgezegd. Daarom ben ik eigenlijk dit jaar weer naar de Dolomieten gegaan, want ik wil daar nog een keer verblijven. Vorig jaar was ik daar voor de vierde keer en het is me daar altijd bevallen. Maar ik heb iets anders gevonden vlak daar in de buurt. Volgens mij keek ik vorig jaar vanaf het balkon zo op mijn nieuwe overnachtingsadres. Ik rij hier ook drie routes in de Dolomieten en veel passen heb ik vorig jaar ook gereden, maar dat is niet zo erg, want het is er erg mooi. Wel zijn de te rijden routes nu korter dan vorig jaar, zodat ik meer op m'n gemak kan rijden en veel foto's kan maken, tenminste als het weer goed is en daar ga ik wel vanuit. Op de laatste maandag van mijn vakantie ga ik terug naar Oostenrijk over de Timmelsjoch en ik verblijf in Gasthof Sonnenkopf in Faschina, een klein plaatsje in Vorarlberg. Daar blijf ik ook weer vier nachten en twee routes, die ik daar vandaan rij, gaan door Oostenrijk en eentje door Zwitserland. Twee keer kom ik door het Lechtal, waar ik vorig jaar de Vriendschapsrit was. De laatste zaterdag moet ik ruim 500 km rijden naar het Saarland voor mijn laatste overnachting. Hier zitten wel enkele stukken snelweg in om vlot op te schieten. De laatste zondag ga ik het treffen van Dinant rijden en dan ga ik naar huis. Later hoor ik, dat deze rit misschien wel niet door zou gaan. Daarom heb ik een alternatieve route naar het noorden door Duitsland langs tien oorlogsbegraafplaatsen gemaakt. Een tijdje later blijkt, dat de rit van Dinant gewoon doorgaat, maar de nieuwe route heb ik uitgewerkt en op papier gezet, zodat ik later alsnog kan kiezen wat ik ga doen. Onbewust heb ik al vrij snel de keuze gemaakt om Dinant te laten vervallen.

Alle overnachtingen zijn begin februari al gereserveerd en van de zes overnachtingplaatsen zijn er vier nieuw voor me. Ondertussen ben ik ook al begonnen met het uitwerken van de routes en daar begint het genieten eigenlijk al.

HET IS ZO VER: IK MAG VERTREKKEN

Om drie uur 's middags ben ik al in Schengen (L) en ik vind het nog te vroeg om naar mijn overnachtingsadres in Perl (D) te gaan, want dat is nog maar een paar km rijden. Ik rij verder langs de Moezel om Frankrijk in te gaan. Al gauw zie ik rechts van me op een heuvel een kerk staan en daar wil ik eigenlijk wel naar toe rijden. Ik sla rechtsaf richting Haute-Contz en ik blijf deze weg maar volgen. Dan zie ik de kerk in de hoogte en er voor staat een oude pomp van de brandweer onder een afdak. Ik loop rond de kerk en daar heb ik een mooi uitzicht over de Moezel. Kort daarna ga ik verder richting Mondorf-les-Bains en via mooie wegen kom ik weer in Schengen. Ik steek hier de Moezel over en rij naar Nennig. Hier stop ik bij de Römische Villa en ik loop er wat rond. Eigenlijk is het onvoorstelbaar, dat er na twee duizend jaar nog iets van te vinden is. Wat verder is het weer stoppen en nu bij de Römertumulus Mahlkopf, die een diameter heeft van 44,5 m en een hoogte van tien meter. Deze tumulus is de belangrijkste en grootste van zijn soort en het Trierer Land. Hier loop ik rond de heuvel en daarna ga ik terug naar Schengen om te tanken en dat scheelt weer enkele euro's. Dan ga ik toch maar mijn kamer in Perl opzoeken, waar ik tegen half vijf ben. Ik heb het snel gevonden en de motor mag in de garage staan. Ik krijg een ruime kamer, maar douche en wc zijn op de gang. Dat is niet zo erg, want ik ben de enige gast.

Terug naar vanmorgen. Ik ben om kwart voor zeven wakker en drie kwartier later rij ik op de motor weg. Ik volg eerst de A2 naar het zuiden en via knooppunt Kerensheide ga ik richting Aken. Op de Ring daar volg ik de borden Lüttich en bij de eerste afslag in België verlaat ik de snelweg om om naar Eupen te rijden. Het is nog steeds bewolkt geweest, maar nu probeert de zon zich te laten zien. Over de Hoge Venen gaat het verder en het is hier mooi, maar de eerste fotostop is pas bij het Lac de Robertville, wat een stuwmeer is in de rivier de Warche. In Waimes blijf ik de weg volgen, maar eigenlijk moet ik hier naar links richting Sankt-Vith, dus stop ik maar bij de kerk en bij de monumenten ter herinnering aan de gesneuvelden in de Eerste en Tweede Wereldoorlog (WOI en WOII). Daarna neem ik de juiste weg en in Sankt-Vith wijk ik even van de route af om naar het US

Memorial te gaan, wat een eenvoudig monument is. De N62 richting Luxemburg is zoals altijd erg mooi om te rijden. Direct in dit land tank ik en de man bij de kassa vraagt in het Nederlands of ik de 1000 Bochten aan het rijden ben, want hij heeft al veel motoren gezien. Dat ben ik niet en ik vertel heb, dat ik met de eerste dag van mijn vakantie bezig ben. Hij heeft het er over, dat het volgende week

wel 39°C kan worden. Iets minder mag van mij ook wel. Nu ga ik verder naar het zuiden over de E421 en in Heinerscheid stop ik bij het US Memorial daar, waar links een Duitse Pak staat en rechts een Amerikaanse Houwitser. Een eind verder op een mooie parkeerplaats langs de Our verorber ik het belegde stokbrood, dat ik bij het tankstation heb gekocht en natuurlijk maak ik hier ook enkele foto's. Iets verder in Stolzembourg stop ik bij de Tour Saint-Pancrace en de kerk. Het is erg mooi om te zien en verder is het er erg rustig. Het wordt steeds warmer, maar de zon zie ik maar af en toe.

Tot Vianden moet ik vier keer vanwege wegwerkzaamheden voor een verkeerslicht wachten. In die laatste plaats zie ik het kasteel in de hoogte liggen en ik laat het daar bij, want ik rij er niet heen.

In Echternach moet ik een omleiding volgen en dat doe ik, maar daarna is het even zoeken om in Duitsland te komen, wat uiteindelijk wel lukt. Ik volg nu een km of acht de B418, waarna ik een smalle zijweg in ga en rij ik in een mooi golvend landschap. Na Herresthal heb ik het idee, dat ik niet meer de geplande route volg, maar ik kom wel op de B49 en dat is goed. In Igel hoef ik bij de Igeler Säule niet te stoppen, want deze is helemaal ingepakt voor een restauratie. Wat verder ben ik weer in Luxemburg en nu volg ik de Moezel naar het zuiden. Dat heb ik zo gepland, want dan heb ik bij het fotograferen van de rivier de zon in de rug. Helaas is het bewolkt weer en ik stop nergens om dat te doen. Net voor Stadtbredius zie ik rechts van de weg een groot monument en daar stop ik nu eens, want ik heb dit al vaker gezien. Het is het monument ter ere van Paul Eyschen, een groot staatsman van Luxemburg. Daarna is het nog maar 15 km tot Schengen en tot het begin van dit verhaal. Ik logeer aan de rand van het dorp en na een verkwikkende douche loop ik naar het centrum. Dit gaat goed, want het gaat naar beneden. Ik bekijk de kerk, loop door Nell's Park, wat een onderdeel is van het project "Tuinen zonder grenzen" en daarbij tot een barokke tuin werd omgebouwd. Het zal wel iets bijzonders zijn, maar ik vind het eigenlijk heel gewoontjes. Iets verder zie ik de Quirinuskapel, die rond 1700 op de plaats van een Keltisch bedehuis werd gebouwd. Later smaakt de Jägerschnitzel en de Weizen op het terras van een restaurant erg goed. Daarna lijkt de weg naar mijn overnachting adres wel erg steil, maar gelukkig kom ik er wel.

VAN SAARLAND VIA VOGESEN-NORD NAAR SÜD-SCHWARZWALD (zondag 16 juni).

Na een goed ontbijt en nog wat kletsen met de gastheer zoek ik direct de A8 op, die ik ruim 100 km zal volgen, want dit is de snelste manier om voorbij Saarbrücken te komen. Via de B10 door Pirmasens ga ik verder en ruim 15 km later begint de mooie route, als ik bij Hinterweidenthal de B427 richting Bad Bergzabern opdraai. In Dahn zie ik een groot monument, dat een herinnering is aan de gesneuvelden van beide wereldoorlogen en er staan ook nog twee mooie kerken. Een paar weken geleden heb ik na wat zoekwerk gezien, dat in deze plaats ook een Duitse oorlogsbegraafplaats is. Deze ligt voorbij de tweede rotonde en daar ben ik zo, maar ik zie er niets van. Ik rij nog een eind door voor ik omdraai en dan zie ik, dat ik bij de rotonde naar links had moeten rijden. Nu ga ik dus naar rechts en kom ik op een groot parkeerterrein. Nergens zie ik borden naar de begraafplaats en uiteindelijk zie ik een smal voetpad, dat naar boven gaat. Er staat nergens hoe ver lopen het is en daarom besluit ik dit maar niet te doen, niet wetende, dat ik op de voorlaatste dag van mijn vakantie alsnog de gelegenheid krijg om deze begraafplaats te bezoeken, wat ik dan wel doe. Dan gaat het verder door het mooie dal van de Wieslauter, waar de B427 door loopt. Al gauw zie ik, dat ik de Weinroute aan het volgen ben en dat kan wel kloppen, want overal zie ik druivenstokken. Via de B38 kom ik in Schweigen en daar is de Weintor. Dit is het zuidelijke begin van de Deutsche Weinstrasse, een toeristische route van 85 km naar Bockenheim. Het gebied rond deze poort is verboden voor gemotoriseerd verkeer en dus zet ik mijn Deauville op de parkeerplaats onder een boom. Jaren geleden toen ik hier ook was, kon ik onder de poort doorrijden, maar dat kan nu dus niet meer. De zon schijnt nu al de hele tijd en zal dat de rest van de dag blijven doen. 's Middags zie ik ergens, dat het 30°C is, dus meer dan warm genoeg. Ik loop wat rond en ik beklim de poort, die 18 meter hoog is en kan daar van het uitzicht genieten. Het is hier erg mooi, maar er wachten nog meer km's, dus ga ik verder. Via Wissembourg kom ik op de Col de Pigeonnier (508 m) en de weg hierover is mooi breed en dat rijdt lekker. In Climbach ga ik naar rechts en er staat een bord, dat deze weg over drie km afgesloten is. Ik waag het er maar op en dat is goed ook, want nergens zie ik een afsluiting. In Wingen ga ik naar rechts een smal weggetje in, dat later door het bos slingert en na een tijdje ben ik op de Col du Litschhof (334 m). Ik ben nu wel in een wandelgebied, want overal zie ik wandelaars. Het is hier mooi, maar na een tijdje moet ik toch verder. De smalle weg volg ik nu verder tot ik bij een voorrangsweg kom, de D925. Hier ga ik naar rechts en na een paar km ben ik weer in Duitsland. ... Het is rond zevenen 's avonds en de Weizen roept, maar eerst loop ik nog wat in de omgeving van de Gasthof om wat foto's te maken. Het blijft bij een kort rondje, want ik heb eigenlijk geen zin om ver te gaan. Op het terras is het goed toeven en ik bestel natuurlijk direct een Weizen. De man aan de tafel naast me vraagt of ik op de Honda rij.

Dat klopt en hij rijdt op de andere motor, een Kawasaki Versys 650, die er staat. Andreas komt uit Zwitserland en vraagt of het goed is, dat hij bij mij aan de tafel komt zitten. Dat is goed en we kletsen wat, terwijl ik eet. Hij heeft deze motor om om niet te snel te kunnen rijden, want in zijn land zijn de bekeuringen voor snelheidsovertredingen erg hoog. Bij twee zware overtredingen van meer dan 50 km/u kun je naar de psychiater, die dan mag beoordelen of je wel geschikt ben om motor te rijden. Dus dat is niet mis.

Zo praten we nog wat, maar ik moet toch wel verder met dit verslag. ...

In Duitsland ga ik richting Schönau en daar moet ik naar links richting Col du Goetzenberg. Links gaan is geen probleem, maar na een paar km blijkt ik naar Pirmasens te rijden en dat is niet goed. Toen ik thuis de route met Tyre bekeek, ging het hier erg langzaam en ik had al het idee, dat het over een bosweg ging. Dat zal wel kloppen. Ik rij maar terug, want nergens zie ik deze col aangegeven.

In Frankrijk kom ik weer op de D925 en later rij ik richting Steinbach over een redelijk brede en mooie weg. Na de Col du Goetzenberg zou ik in Wengelsbach komen en die richting rij ik nu op. Het gaat via een smalle weg redelijk steil omhoog en in die plaats loopt de weg dood, tenminste het gaat als een smalle onverharde weg verder. Daar waag ik me niet aan en dus zit er niets anders dan omdraaien en de mooie weg weer terugrijden. Na een paar km zie ik ineens een aparte rotsformatie, die ik op de heenweg niet heb gezien. Het is de Klingenfels en ik stop even om wat foto's te maken. Ik denk, dat ik nu weer op de route rij zonder de Goetzenberg gezien te hebben. Een eindje na Lembach kom ik langs de Ouvrage de Four à Chaux, een onderdeel van de Maginotlinie en het behoort tot de grotere werken. In het begin van WOII bestond het garnizoen hier uit 551 manschappen, die pas op 1 juli 1940 capituleerden. Nu is het een museum, maar vandaag is het niet open. Ik ben er eigenlijk al voorbij, maar ik draai toch om en dan scherp naar rechts over een grindpad omhoog en als eerste kom ik een tank tegen. Daar parkeer ik de motor in de schaduw en loop naar de bunker om deze te bekijken. Als ik me omdraai zie ik er nog eentje een eindje omhoog. Daar loop ik ook naartoe en dat kost wat moeite, want in motorkleding in de volle zon lopen is geen pretje. Dan ga ik weer verder naar de Col de Pfaffenschlick (371 m). Tot nu toe heb ik vooral in het bos gereden en daar is het wat koeler, maar nu kom ik in een meer landbouwgebied en hier voel ik de zon wel goed. Het wordt dus warm, eigenlijk heel erg heet, dus hier maar niet aan denken dan valt het nog wel mee, tenminste dat hou ik me voor. Een eindje voor Surbourg zie ik een mooie kapel en binnen hangen borden, waarop de namen staan van de gesneuvelden uit de beide wereldoorlogen. In Hagenau is het even zoeken voor ik op de juiste weg ben en wat later rij ik in het Rijndal, waar het redelijk mooi is, maar meer niet. Er is veel landbouw, hier en daar een leuk dorpje en dat is alles. Na de Rijn en dus ook na de grens is het in Duitsland eigenlijk hetzelfde. In de verte zie ik de lage bergen van het Zwarte Woud, maar zover ben ik nog niet. Bij Offendorf neem ik de B33 richting Villingen-Schwenningen en het blijft nog redelijk vlak. Wel schiet het lekker vlot op en dat is maar goed ook, want het wordt steeds warmer. Later rij ik in het Kinzigtal en dat is een vrij breed dal met veel bos en af en toe wat weilanden. Na Hornberg zie ik ineens naar rechts een smal weggetje, dat volgens een bord alleen voor aanwonenden is. Het lijkt me een mooi plekje om een pispauze in te lassen en dus rij ik deze weg in. Het is er erg mooi en naar rechts hoor en zie ik later de Gutach stromen. Links staat een hoge rots, waar ook nog bomen op groeien. Als ik iets verder loop, ben ik al weer op de doorgaande weg.

Ik geniet hier van de omgeving, maar ik moet toch weer verder. Na een tijdje ben ik in Schonach bij de grootste koekoeksklok van de wereld en hier las ik maar weer een stop in. In Triberg im Schwarzwald neem ik de B500 richting Furtwangen. Dit is een brede weg en het gaat met brede bochten omhoog, ook de weinige haarspeldbochten zijn erg breed. Het rijdt hier erg goed en ook de omgeving is prachtig, volop genieten dus.

In Furtwangen wijk ik van de route af, want ik zie naar rechts de Martinskapelle aangegeven. Ik weet helemaal niet of dit iets bijzonders is, maar ik waag het er op. Na ongeveer zes km door een mooie omgeving ben ik bij de kapel. Opgravingen in 1958 maakten duidelijk, dat rond het jaar 800 hier al een gebedshuis stond. Vlakbij is ook een Donauquelle (één van de bronnen van de Donau), maar daar ga ik niet naartoe, want het is nogal druk.

De waterscheiding Rijn – Donau loopt door dit gebied. Het blijft erg warm en ik ga weer naar beneden. Daar heb ik ook een mooie kapel gezien en dit blijkt de Piuskapelle te zijn. Deze kapel ligt op een hoogte en het is bijna 50 meter omhoog lopen en ik waag het er op. Het is toch een hele klim met de motorkleren aan, maar het is wel de moeite waard. Via het Jostatal ga ik naar Neustadt en dat is maar goed ook, want ik zie op borden, dat de weg in Titisee is afgesloten. Het dal is mooi, maar nu even minder, want het tegemoetkomend verkeer veroorzaakt een lange file. Na een tijdje ben ik in Neustadt en na deze plaats ga ik naar rechts richting Lenzkirch. Dit is een erg mooie weg en het schiet lekker op. In Kappel is het even goed opletten, want daar moet ik scherp naar links een smalle weg in. Ik rij er voorbij, want de weg valt eigenlijk helemaal niet op. Later wordt de weg nog smaller en het gaat redelijk steil naar beneden. Er is eigenlijk geen verkeer en daardoor rijdt het prima. Bij een rotsformatie moet ik toch even stoppen om wat kiekjes te maken.

Na een brug over een smal beekje gaat het weer omhoog en bij de voorrangsweg gaat het helemaal steil omhoog. Bovenaan moet ik naar links, maar ik heb naar beide kanten bijna geen zicht en dus doe ik dat maar heel snel. Gelukkig komt er geen verkeer aan. Iets verder zie ik weer die roze bloemen, die ik in het Jostatal ook veel heb gezien. Daar kon ik vanwege het vele verkeer niet stoppen, maar nu gaat dit wel. Daarna ben ik snel bij Gasthof-Pension-Café Reichenbächle, waar ik vannacht zal slapen. Ik krijg hier een tweepersoonskamer en nu is het tijd om nog even op het balkon te zitten.

VIA RHEINFALL EN FLÜELAPASS IN HEEL WARM WEER NAAR NAUDERS (maandag 17 juni).

Als ik vanmorgen op sta en en het balkon oploop, is het al erg warm. Eigenlijk geen weer om motor te rijden, maar meer om op een koele plaats al met de Weizen te beginnen. Maar daar ben ik hier niet voor en dus wacht ik tot ik kan ontbijten. Ik diep mijn motorspijkerbroek op uit de topkoffer om die aan te trekken en dus verdwijnt de motorbroek er in. Hier heb ik geen spijt van gehad. Het blijft de hele dag zonnig en om half twaalf zie ik in Frauenfeld, dat het al 30°C is en een half uurtje later en een eind verder is het al 34 graden. Bij het begin van de klim van de Flüelapass geeft de thermometer langs de weg 25°C aan en dat is goed te doen. Om acht uur kan ik dan toch ontbijten en het smaakt uit de kunst. Andreas is er ook al, maar nu is hij heel erg stil. Gisteravond hebben we het er over gehad of alle passen al open zijn, want daar heb ik op internet niet naar gekeken. Ik reken af met mijn bankkaart en haal mijn spullen uit de kamer. Dan schud ik Andreas de hand en hij vertelt, dat de Flüela open is. Dat heeft hij aan de drie mannen aan de andere tafel gevraagd, want zij komen uit Graubünden, waar deze pas ligt. Tegen kwart voor negen vertrek ik en volg ik de B315 door een mooi landschap naar het zuiden. Het is een open gebied met veel landbouw en hier en daar wat boerderijen. Na 25 km ben ik in Zwitserland en nu volg ik richting Schaffhausen.

De woorden van Andreas over de snelheid in gedachte doe ik het maar rustig aan, want beter zo dan een hoge boete. In de stad volg ik de borden Rheinfall en snel ben ik daar. Het is de grootste waterval van Europa met een breedte van 150 m en een hoogte van 23 meter, dus zeker de moeite waard om te bekijken. Er zijn genoeg parkeerplaatsen, waarvoor betaald moet worden, maar de speciale parkeerplaatsen voor motoren zijn kosteloos. Met de helm in de ene hand en het fotoestel in de andere wandel ik naar de waterval, die ik direct al hoor, maar nog niet zie. Het is erg warm en met de motorjas aan al helemaal. Ik loop tot bij de watervallen en het is hier erg mooi: het opspattende water en daar een blauwe lucht boven. Ik moet dezelfde weg terug, maar dat is eigenlijk helemaal niet erg. Wanneer ik bij de motor ben, heb ik meer dan 100 foto's gemaakt. Dan maar weer verder op de motor en ik rij door een niet bijster mooi landschap, het is redelijk vlak en open met graan- en grasvelden en af en toe ook druivenstokken. Rustig rij ik verder en ik denk er niet aan, dat het zo warm is. In Frauenfeld gaat het niet goed en al gauw rij ik naar het noorden, terwijl ik net de andere kant op moet. Daarom draai ik om en zie wat later de richting Wil aangegeven en die kant moet ik op. ... Ik zit nu op het terras van restaurant Stadlwirt, dat bekend is om zijn grootste schnitzels van Oostenrijk, maar die durf ik niet aan, want zoveel honger heb ik niet.

Deze schnitzel is ongeveer 20 bij 30 cm en dat is dus een hele lap vlees. Wel heb ik lekkere dorst en de Weizen smaakt prima. Net hiervoor heb ik de grootste kerk van Nauders bezocht en binnen is het indrukwekkend mooi. De Tiroler Schnitzel heeft prima gesmaakt en is meer dan voldoende, want ik heb niet alle frietjes op. ... De route is nu veel van hetzelfde en eigenlijk is het toch wel mooi. In Wil ga ik de 16 volgen naar Wattwil, waar ik ruim 20 km later ben. Daar ga ik links naar Wildhaus (1.090 m), dat ook als pas te boek staat. Deze weg heb ik in het verleden al meerdere keren in beide richtingen gereden. In Buchs ga ik naar Sargans en dit stukje heb ik nog nooit gereden. Ik ben al veel wegwerkzaamheden tegengekomen, want nu kunnen de Zwitsers dit doen. Het verkeer wordt steeds met verkeerslichten geregeld en als er een redelijk lange rij staat, wacht ik tot al het tegemoetkomend verkeer voorbij is en dan rij ik langzaam naar voren.

De meeste keren springt het licht op groen als ik vooraan ben en dan kan ik als eerste verder. Bijna steeds staat een vrachtwagen vooraan en dan duurt het erg lang voor een auto of motor mij inhaalt. Op het eind van de middag wordt het verkeer ergens bij werkzaamheden met twee verkeersregelaars gedaan. Vanaf Landquart is het richting Davos weer erg bekend terrein en nu gaat het omhoog. Bij Saas is de tunnel ook gereed en dat betekent twee km lekker koel rijden. Bij Klosters is dat zelfs ruim vier km, maar daarna rij ik weer in de hitte. Door deze tunnels kom je niet meer in de dorpen en dat zal daar een hele opluchting zijn. Net voor de Wolfgangpass (1.631 m) stop ik even op een parkeerplaats en gelukkig is daar ook schaduw. Hier is de Hexenbrunnen, tenminste deze naam is in de uitgeholde boomstam gesneden en het water is lekker koel. Een flesje met fruitsap en eentje met water leg ik hier een tijdje in de koeling. Ik maak veel foto's en het half leeg flesje water vul ik met water uit de bron. Op de parkeerplaats bij de Davosersee moet je sinds begin dit jaar betalen, maar dat laat ik achterwege, want ik ben er maar een paar minuten geweest.

In Davos richting Flüela moet ik achter twee vrachtauto's wachten. Het lukt me deze toch te passeren, maar ik sta nu net voor het verkeerslicht. Als ik hoor, dat de voorste vrachtwagen gas geeft, weet ik dat het licht groen is en dan kan ik verder. Ik stop twee keer voor de Flüelapass (2.383 m) om foto's te maken. Het is erg mooi en er ligt nog veel sneeuw en de twee meertjes op de top liggen nog vol ijs en sneeuw. Het is genieten, ook al omdat het hier niet zo warm is. Een eindje na de top stop ik nog eens en dan komt de eerste vrachtwagen van in Davos langs. Later kan ik deze op een redelijk recht stuk weer passeren. Nu ligt er geen sneeuw meer, maar het gras groeit nog niet en dus lopen er nog nergens koeien of schapen. Na een aantal mooie haarspeldbochten naar beneden ga ik in Susch naar links richting Martina en ik volg de Inn. Ineens zie ik twee torens aan de andere kant van de rivier en daarom draai ik om en ga daar naartoe. Het zijn de Tuor Planta uit de 14e eeuw en de Baselia San Jon van een eeuw later. Het zijn twee mooie gebouwen en de weg, waaraan zij liggen is van ronde kasseien. Dan maar verder over de 27 en het schiet lekker vlot op, afgezien van enkele plaatsen waar men aan de weg bezig is. Net in Ramosh maak ik wat foto's van een ruïne van de Burg Tschanüff, die hoog op een top van een heuvel staat. Het oudste deel stamt van voor 1200 en in de latere eeuwen is er steeds meer bijgebouwd. Je zult daar wel kunnen komen, maar ik heb geen zin om dat te proberen.

Net na Martina stop ik op een parkeerplaats langs de Inn om van de omgeving te genieten. Het water heeft een lichtbruine kleur en het stroomt snel. Daarna ga ik naar links naar Samnaun-Zollfrei en ik kom door een aantal smalle en onverlichte tunneltjes. Men is op twee plaatsen bezig met het verbeteren van de weg, dus van lieverlee zal deze weg een goed wegdek krijgen. ... Na een korte wandeling ben ik weer terug bij Haus Julia, waar mijn was, die ik op het terras in de zon heb gehangen al bijna droog is. Onderweg heb ik nog een kerk en een kapel van binnen bekeken en heb ik in de verte Schloss Naudersberg gezien, maar dat ga ik wel later eens bekijken. Bij de Tourist Information staat aangegeven, dat het morgen 30°C wordt en overmorgen zelfs nog een graad warmer. Dat wordt dus weer afzien, maar veel beter dan dat het de hele dag regent.

Iets minder warm mag van mij ook wel, eigenlijk veel liever, maar je moet het weer nemen, zoals het komt. ... In Samnaun rij ik tot het eind van de verharde weg en daar draai ik om. In Samnaun-Plan las ik een fotostop in bij een berghelling met veel bloemen en bij een snelstromend beekje. Iets verder tank ik euro voor 1,18 euro per liter en die prijs maakt de mens blij. Je kunt hier kiezen of je in euro's of in Zwitserse Franken wilt betalen. Bij de grens met Oostenrijk staat aangegeven, dat de weg afgesloten is en dat je via Vinadi (de tunneltjes dus) moet rijden. Dat doe ik en onderweg bedenk ik me, dat op het bord stond, dat de weg tussen 08.00 en 17.00 uur afgesloten is en nu is het kwart over vijf en dus had ik gewoon rechtdoor kunnen rijden. Toen ik voor het bord stond, is dat niet tot me doorgedrongen. Aan het eind van de smalle weg ga ik naar links en rij ik weer langs de Inn. Na de grenspost, waar niemand te zien is, sla ik linksaf naar Nauders. Een eind verder zijn er wegwerkzaamheden en het verkeerslicht staat op rood. Ik rij gewoon langs de wachtende auto's en motoren en nu moet ik vooraan even wachten voor het licht op groen springt, maar daarna heb ik geen last van verkeer voor me. Bij Festung Nauders stop ik om foto's te maken en daarna ga ik verder. In het centrum van Nauders is men aan verschillende wegen bezig en ik moet eigenlijk over een stuk steile onverharde weg naar beneden naar mijn overnachtingsadres, waar ik de komende vier nachten zal verblijven. Ik rij toch maar door en dan ga ik naar rechts. Hierdoor hoef ik maar een klein stukje onverhard te rijden. Net voor me zijn twee Duitse motorrijders uit Aken aangekomen en we kunnen onze motoren in de garage zetten. Ik krijg hier weer een tweepersoonskamer en dat is best fijn. Ik kan al vanaf half acht ontbijten en eventueel nog een half uurtje eerder. Dat eerste is mij vroeg genoeg en zo kan ik lekker vroeg gaan rijden.

Nu is het op het terras goed uit te houden, maar een paar uur geleden was het in de volle zon niet te harden.

HET HOOGSTE PUNT VAN MIJN VAKANTIE (CIMA COPPI), DE NIEUWE NAAM VOOR DE STELVIO (dinsdag 18 juni)

Na een goed ontbijt zit ik om 08.05 uur op de motor en rij ik naar het zuiden. In de garage zag ik vier motoren uit Nieder-Österreich staan, die gisteravond nog zijn aangekomen. Na een paar km ben ik op de Reschenpass/Passo di Rézia (1.455 m) en een eindje verder stop ik even om van de mooie Reschensee/Lago di Rézia wat foto's te maken. De oude kerktoren weerkaatst mooi in het water en zo zie ik een dubbele toren. Dan weer verder en later volgt een haarspeldbocht en dan weer een lang recht stuk. Dit herhaalt zich enkele malen. In een bocht staat het Sacaria militaire uit WOI. Dit is een ossuarium of knekelhuis, waar de beenderen van de gesneuvelde soldaten bewaard worden en het werd door het Italiaanse fascistische bewind in 1939 opgericht. De SS40 volg ik verder tot in Spondinig/Spondigna, waar ik naar rechts richting de Stilsfer Joch/Passo dello Stelvio (2.758 m). Er volgt eerst een lang recht stuk en daarna wordt het bochtiger voor de eerste van de 48 tornanti (haarspeldbochten) volg. Het wegdek is meestal prima, maar enkele stukken zijn nog aan de slechte kant. Als ik na een bocht voor de tweede keer een fotostop in las, zie ik in de diepte een Murmeltier op het asfalt van een bocht zitten. Even later komt er een motorrijder aan en dan schiet het dier weg in de berm. Boven ligt erg veel sneeuw en mijn bedoeling is eigenlijk om op de parkeerplaats van bocht 1 te stoppen. Dat gaat helaas niet, want de parkeerplaats ligt helemaal vol met sneeuw. Ook de kapel op de top staat helemaal in de sneeuw en ik zie voetstappen in de sneeuw het steile pad op. Daar waag ik me toch niet aan en dus ga ik verder. Naar beneden richting Bórmio ligt tot bocht 9 aan beide kanten van de weg de sneeuw een meter hoog. Na ongeveer drie km ga ik naar rechts even Zwitserland in om op de top van de Umbrailpass (2.505 m) te draaien. In Italië volgen dan nog 26 haarspeldbochten voor ik in Bórmio ben. Wat lager zie ik rechts van me de oude haarspeldbochten liggen, die onverhard en wel erg krap zijn, maar gelukkig hoef ik deze niet te rijden. Wat verder stop ik bij l'Oratorio di San Ranieri, een kapel en een militair gedenkteken uit WOI. Het gedenkteken is een soort triomfboog en binnenin zijn nissen, waarin de resten van 64 gesneuvelde soldaten bevinden en het is de hoogste militaire begraafplaats ter wereld. Daarna gaat het verder naar beneden door een groot aantal haarspeldbochten en tunnels. Ik rij nu achter twee Duitse motorrijders en twee grote vrachtwagens van uitzonderlijk vervoer.

Net in Bormio halen we de achterste in en dan wordt ons duidelijk gemaakt, dat we moeten stoppen. De achterste vrachtwagen haalt ons weer in en gaat dan naar rechts een smalle straat in. Het is de bedoeling, dat de voorste dat ook doet, maar zo gauw er links een gaatje is, gaan we er langs. De begeleider van het konvooi, die daar op de weg staat, begint te schelden, maar ik begrijp niet waar hij het over heeft, dus doorrijden en niet stoppen. Gelukkig ben ik al gauw de stad uit, want daar is het toch wel erg warm.

Ik ga nu richting Passo di Gavia (2.652 m), maar het duurt nog 25 km voor ik daar ben. Ik rij nu door het dal van de Flume Adda en in twee dorpen is de doorgaande weg erg smal, omdat de huizen aan beide kanten zo dicht op elkaar staan. Later gaat het door het bos omhoog en de weg is soms goed, maar er zijn ook slechte stukken. Tot de top stop ik nergens, dat zal ik wel op de terugweg doen. Bovenaan is weinig parkeerruimte, want er ligt ook hier veel sneeuw. Op een huis hangt een grote foto van een doorkomst van de Giro d'Italia en toen was het nog veel slechter. Je ziet de

sporen van de fietsen en auto's in de sneeuw op de weg, dus ik heb niets te klagen. De planning is eigenlijk om nog bijna drie km verder te rijden en dan net voor een tunnel om te draaien. Ik heb eigenlijk geen zin om de vijf krappe haarspeldbochten te rijden en dus schrap ik dit stukje. Op de terugweg vanaf de top stop ik binnen een km drie keer om foto's van de mooie omgeving te maken. Bij de derde stop stroomt het smeltwater met geweld onder de sneeuw vandaan. Het is heel erg koud en het smaakt goed. Een flesje, dat bijna leeg is, vul ik met het koude water, zodat ik hier onderweg van kan genieten. Bij de vierde stop bij Rifugio A. Berni staat links een mooie kapel, waar ik over de sneeuw naartoe moet lopen, waarbij ik een paar keer erg diep in de sneeuw wegzakt, maar het is de moeite waard. Deze refuge (schuilplaats) is in 1933 gebouwd en gewijd aan de nagedachtenis van de kapitein bij de Alpine troepen Arnaldo Berni, die tijdens de WO1 sneuvelde bij een wanhopige poging om de San Matteo te veroveren. Rechts van de weg staat een monument ter nagedachtenis van de gesneuvelden uit WO1 en ook hier moet ik over de sneeuw naartoe. Ook vanaf dit punt is de omgeving prachtig, veel sneeuw, een blauwe lucht met enkele witte wolken er boven. Dan loop ik terug naar de weg en het laatste stukje gaat over doorweekte grond, ineens glij ik weg en lig ik op mijn elleboog en zij in de modder. De jas krijg ik schoon met water en sneeuw, dat hier in voldoende mate aanwezig is. De modder op de broek doe ik zo goed mogelijk af, maar 's middags blijkt in Nauders, dat er nog een hele moddervlek opzit, maar met water verdwijnt het voor het grootste deel. Net voor de eerste tornanti, die ik nu tegenkom, is een hoge waterval, maar daar kan ik niet parkeren en ik moet ongeveer tweehonderd meter doorrijden voor ik de motor veilig kan neerzetten. Ik twijfel eerst nog of ik terug zal lopen, want het is wel bergop. Toch doe ik het en daar heb ik geen spijt van.

Het wordt al later en ik heb over dit stuk veel langer gedaan, dan ik gedacht had. Maar eigenlijk is dit niet zo erg, want het is erg mooi geweest. In het dal is het nog steeds erg warm en in Bormio al helemaal. Ik volg de 30 haarspeldbochten omhoog en nu stop ik toch eventjes bij de oude Kehre. Nu zie ik helemaal goed hoe krap deze bochten zijn. Ze zijn eigenlijk nog krappere dan die naar de Edelweisspitze in de Grossglockner Hochalpenstrasse, die ik vorig jaar heb gereden. Ik ga eerst nog eventjes naar de Umbrail voor ik voor de tweede keer vandaag naar de Stelvio rij. Het is nu hier veel drukker en de Vespa-club Kosovo komt er net aan. Het is altijd leuk om die oude scooters te zien.

Daarna draai ik om en ga naar beneden en via de Umbrail rij ik nog verder de diepte in. Ook hier groeit nog heel weinig gras en dus zijn er nog geen koeien te zien. In de afdaling is nog maar 1.200 meter en twee haarspeldbochten onverhard, maar het is slechter dan ooit en ik rij daar niet met veel plezier. Men is hier ook aan de weg bezig, dus de hele weg zal wel verhard worden. Op de top heb ik gemerkt, dat het dimlicht van de motor het niet doet, dus zet ik maar het grote licht aan. In Santa Maria Val Müstair doe ik dat uit en wat later rij ik achter een politieauto. Nu ben ik de pineut denk ik, want ik vermoed, dat je in Zwitserland met licht aan moet rijden. Als ik later stop, blijkt het dimlicht het gewoon te doen. Ik hou het goed in de gaten en de volgende dagen doet het dimlicht een enkele keer pas, nadat ik het grote licht aanzet en korte tijd later weer uitzet. Na de vakantie denkt de dealer, dat er een vuiltje in de schakelaar zit en die wordt schoongemaakt, waarna het euvel verholpen is. In het Val Müstair richting Ofenpass/Pass dal Fuorn (2.149 m) is het bewolkt en daardoor een stuk koeler. Het is nu wel aangener om te rijden, maar niet zo mooi om veel foto's te maken en het eerste is voor mij nu toch wel belangrijker. Na de top rij ik nog een stuk verder in het Parc Naziunal il Fuorn, dat in 1914 gesticht werd en is daardoor het oudste Nationalpark in de Alpen is. Sinds 1979 is het een Unesco Biosphärenreservat en met een oppervlakte van 170 km² het grootste park van Zwitserland.

Bij het hotel met dezelfde naam is het toch tijd om te draaien en ik rij nu dezelfde weg terug.

Het schiet lekker op en eigenlijk wil ik op tijd in Nauders terug zijn. Dat lukt niet, want voorbij Graun im Vinschgau/Curon Venosta kom ik in een file terecht. Het regent nu en de vette druppels vallen naar beneden. Ik rij helemaal naar voren en in een lawinetunnel moet ik stoppen. Later hoor ik van een andere motorrijder, dat men verderop losse stenen uit de rotswand aan het verwijderen is en dat het nog wel een tijdje duurt voor ik verder kan. Het regent nu volop en daarom trek ik de regenbroek over mijn motorspijkerbroek aan, want daar heb ik nu volop tijd voor. Na drie kwartier wachten kan ik verder. In de tegengestelde richting staan zeker 30 motoren voor de eerste auto.

Er liggen nog veel brokken rots op mijn weghelft, maar hier worden we over de andere weghelft geleid. De laatste stilstaande auto aan de andere kant van de weg is na ruim twee km. Het is natuurlijk al weer een tijdje droog, maar de regenbroek hou ik nog even aan. In Nauders ga ik links naar Martina over de Norberthöhe (1.407 m). Net na de eerste haarspeldbocht naar beneden stop ik op een parkeerplaats, want daar liggen boomstammen, waar ik op kan zitten om de regenbroek uit te trekken. Via de slechte weg met de tunneltjes kom ik in Samnaun, waar ik twee flessen sterke drank koop. Gisteren heb ik al een fles gekocht, zodat mijn voorraad sterke drank goed aangevuld wordt. Nu tank ik bij de Migrol en volgens het bord is de benzine hier een cent goedkoper dan bij de andere tankstations. Op de terugweg stop ik bij de grens om de tekst op het bord goed te lezen. Wat ik gisteren dacht, klopt, want de weg naar Spiss is na 17.00 uur open en dus volg ik die richting. Na een paar km heb ik eigenlijk al spijt, want de weg is onverhard, maar gelukkig is het niet erg lang. Door de zeven mooi Kehre ben ik bij de voorrangsweg tussen Landeck en de Reschenpass. Tegen half zeven ben ik pas terug bij Haus Julia en een uurtje later smaken de Schnitzel en de Weizen bij Alt-Nauders prima.

WORDT VERVOLGD.

A penny from Heaven (kerstverhaal)

Half december stond in een motorforum een bericht. Iemand had van een off-road motor die aan een hek op een kerkplein vastgeketend stond het zadel volledig met een scherp mes vernield. De vulling hing er half uit. Verontwaardiging alom, wie doet nou zoiets...

Een weekje later stond van dezelfde poster een bericht met een foto van een hek van een kerkplein waaraan, bevestigd met een zware ketting, een bagagerek van een motorfiets hing. Het bericht maakte melding van de diefstal van de motor, een speciaal geprepareerde off-road ééncylinder, waarbij de dieven het bagagerek hadden losgeschroefd en er alleen met de motor vandoor waren gegaan. Dezelfde motor waarvan een week eerder het zadel zo grondig was vernield. "Wie doet nou zoiets", vroeg de topicstarter - een goede vriend van de eigenaar - zich af. De motor had in de handel totaal geen waarde, maar voor Ewout, de eigenaar, des te meer. Hij had de motor speciaal aangepast aan z'n persoonlijke wensen en had er net een reis van meer dan een half jaar door Afrika mee achter de rug. Een vriend had het bagagerek nog speciaal voor hem gebouwd. Omdat Ewout een éénpersoons zadeltje gemonteerd had wilde hij een groot, lang bagagerek. En nou was dat het enige dat hem nog restte, een bagagerek. Iedereen werd verzocht mee uit te kijken naar deze unieke, en dus zeer herkenbare, motor.

Een paar dagen later postte Eddie, onze topic starter, een verontrustend bericht; Ewout was verdwenen. Zijn vriendin Julia, met wie hij de reis door Afrika had gemaakt, had hem als vermist opgegeven bij de politie nadat hij op een avond niet thuis was gekomen. Ewout was achter een tip aan gegaan die via het Forum was binnengekomen, maar het enige dat bekend was, was dat hij was vertrokken op haar Off-road motor. Eddie verzocht iedereen nu uit te kijken naar Ewout én zijn motor én de motor van Julia. Dat was eenzelfde type als dat van Ewout, maar niet zo extreem geprepareerd en zilvergrijs in plaats van zwart.

Ewout lag intussen, aan handen en voeten gebonden, op een bed in een caravan met z'n motorpak nog aan. De caravan stond geparkeerd in een boerenschuur of zo. Hoewel er een klein butagaskacheltje brandde was het bepaald niet warm daar. Z'n motorfiets lag gedemonteerd en aan stukken geflex, in de schuur. Het zadel, volledig kapot gereten, lag op een werkbank. Drie mannen, Zuid-Afrikaanders, waren bezig ieder stukje te onderzoeken. Zij hadden Ewout bij een benzinstation overmeesterd, in een vrachtautootje gesleurd en hierheen gebracht. In die auto stond ook zijn motorfiets, nog intact op het opengereten zadel na.

Eerder had hij een tip opgevolgd. Iemand had hem gemaïld dat hij toevallig gezien had dat een unieke off-road met een vernield zadel op een parkeerterrein ingeladen werd in een kleine vrachtauto. Die reed echter niet weg, men leek nog te wachten. Ewout pakte direct de motor van Julia en reed naar die plek aan de rand van het dorp.

Daar zag hij dat er net een auto aankwam waaruit een man stapte die vervolgens bij twee anderen in de vrachtwagen stapte en weg reed. Hij zette de achtervolging in.

Er leek geen eind te komen aan de rit, en hij reed al op reserve toen de mannen bij een benzinstation stopten.

Ze parkeerden de auto en verdwenen uit zicht om de hoek van het gebouw.

Even twijfelde hij of hij zou tanken of bellen, maar besloot toch eerst Julia te laten weten waar hij was.

Ze nam niet op, dus zond hij een SMS-je: "Volg dieven van m'n motor richting Hengelo/Oldenzaal ofzo".

Direct daarop werd hij door een paar man stevig gegrepen. Z'n mobiel werd uit z'n handen gegrist. Ze sleurden hem naar de auto en duwden hem in de laadruimte, bij z'n eigen motor.

Met touwen werden zijn handen en voeten gebonden, waarna ze hun weg vervolgden. Tot zijn verbazing namen ze Julia's motor niet mee.

Als ze erop uit waren om dit type motor te stelen dan hadden ze aan die van Julia toch een veel mooier, jonger en origineler exemplaar dan aan dat ouwe verbouwde hok van hem ?

Enige tijd daarna kwamen ze bij een verlaten boerderij. Z'n voeten werden losgemaakt, en "ondersteund" door 3 man werd hij naar de caravan gebracht.

Op de zandweg langs de boerderij hoorde hij een zware 4-takt off-road voorbij komen, maar hij was niet in staat om de aandacht van de coureur te trekken.

De zware brom verwaaide in de verte...

In de caravan werden z'n voeten weer samengebonden en het touw om z'n polsen nog eens gecontroleerd.

Daarna haalden de mannen de motor en begonnen die te demonteren en vervolgens in stukken te slijpen. Ewout begreep er niks van...

Een vierde post van Eddie meldde de vondst van Julia's motor.

Hij stond met een zo goed als lege tank, maar geheel in tact op de parkeerplaats van een benzinstation in de buurt van Goor. De sleuteltjes er nog in!

Niemand had gezien wat er met de bestuurder van de motor was gebeurd. De politie kwam niet verder.

Iedereen in die hoek van het land werd verzocht uit te kijken naar Ewout, de motor, en alles wat ook maar enigszins verdacht was.

Het forum sidderde inmiddels. De verontwaardiging steeg met iedere reactie.

Ewout begon inmiddels een beetje beeld te krijgen van wat er nu toch gaande was.

Aanvankelijk kreeg hij op z'n vragen alleen wat gebrom als antwoord, maar ze lieten weten dat ze snel weer weg zouden zijn en hij vrijgelaten zou worden.

Waar ze mee bezig waren en waarom z'n motor in een miljoen stukjes was geslepen bleef een raadsel.

Zuid-Afrikaans is nauw verwant aan het Nederlands en bij vlagen redelijk te begrijpen.

Uit hun gesprekken onderling kreeg hij het idee dat ze iets zochten.

Uiteindelijk begreep Ewout dat er iets in de motor verstopt was in Zuid-Afrika dat hij, zonder het te weten, naar Nederland had gesmokkeld.

En wat is waardevol, komt uit Zuid-Afrika en is klein genoeg om te verstoppen in een motor?

Inderdaad, diamant !

Toen ze een paar dagen in Bloemfontein verbleven heeft hij bij een lokale motorzaak wat dingetjes laten nakijken/repareren aan de motoren.

Ze hebben die toen een paar dagen achtergelaten, terwijl ze op een ouwe Transalp van die zaak in de buurt tochtjes hebben gemaakt.

De monteur/eigenaar, ene Georgie, was een vrolijke joviale gast. Hij had beide machines een "troetelbeurt" gegeven waarbij hij onder andere wat spaken van Ewout's wiel vervangen had, en een beginnend scheurtje aan z'n bagagerek gelast - dat had Ewout zelf nog niet eens ontdekt - en zelfs twee extra verbindingstukjes van extra dikke buis aangelast.

Bij Julia ging er ook nog een nieuw voorwiellager in. En alles tegen een meer dan schappelijk prijsje. In die tijd had hij ongetwijfeld een diamant in z'n motor verstopt.

Ze hadden ook nog adressen uitgewisseld, en nu werd Ewout duidelijk hoe de bende dus wist waar ze zijn motor konden vinden.

Later begreep Ewout uit wat hij opving dat er een ruwe diamant van bijna 400 karaat verstopt was geweest in het zadel van zijn motor.

Hij bedacht dat dat dan een "broertje" geweest moet zijn van een ruwe diamant die mijnwerkers in die tijd dat zij daar waren, op 22 september 2008, in de mijn van Lentsing in Lesotho hebben gevonden.

Deze knaap was 478 karaat, en volgens experts, van "het zuiverste wit".

Ze hadden toen ook wel meegekregen dat, terwijl in de officiële nieuwsberichten uitsluitend over die grote steen werd bericht werd, er "op straat" al snel gefluisterd werd over een tweede, iets kleiner exemplaar dat binnen 2 uur na de vondst spoorloos verdwenen zou zijn.

Over die tweede steen werden verder echter geen mededelingen gedaan. Officieel was die nooit gevonden.

Ewout vermoedde dat die tweede steen in zijn motor naar Nederland was gesmokkeld, met als eindbestemming mogelijk de diamanthandel in Amsterdam of zelfs Antwerpen.

De bende had die diamant al gevonden, getuige ook het kapotte zadel op de werkbank.

Waarom zijn motor alsnog werd gestolen en hier "verpulverd" werd hem wat later duidelijk...

Hij spitste z'n oren toen de naam van Georgie de monteur viel.

De mannen bespraken dat hij iemand die "Tante" genoemd werd had belazerd, en blijkbaar in Ewout's motor ook een hele set van Tante gepikte, geslepen diamanten naar Nederland gesmokkeld zou hebben. Hij hoorde ze de waarde noemen en met de wisselkoersen nog vers in z'n geheugen berekende Ewout die op zo'n 30- tot 35.000 Euro...

Dat er met Tante niet te spotten viel blijkt wel uit het feit dat Georgie de ondervraging door Tante's medewerkers niet overleefd had. Maar blijkbaar bleef hij zwijgen.

Ondanks alles speet het Ewout wel om te vernemen dat Georgie dood was.

Hij was nog van plan om begin van het nieuwe jaar Ewout en Julia in Nederland te komen opzoeken. Al kon je je nu afvragen met welk doel...

Met de off-road in duizend stukjes om zich heen vroegen de mannen zich af waar Georgie in godsnaam die dingen verstopt kon hebben.

Dat het ergens in het motorblok kon zitten hielden ze niet voor mogelijk, maar ze begonnen het toch ook maar te ontmantelden...

De mannen vroegen zich af of niet kón vertellen waar de diamanten verstopt zaten omdat hij dat helemaal niet gedaan had.

Ze bespraken nerveus dat Tante niet blij zou zijn als zij niks vonden, en hen mogelijk helemaal niet zou geloven.

Het vooruitzicht dat Tante haar "neefjes" op hen af zou sturen stelde hen niet gerust. Ze zochten zorgvuldig verder.

Gerrit kwam thuis van een ritje met de motor over de zandwegen in de buurt.

Die hoefde niet ver te rijden om lekker te boenderen met z'n all-road.

"Hé pa" zei hij, "is de buurvrouw terug op haar boerderij? Ik zag er volk lopen.

Gisteren ook al. Toen was er ook een motorrijder bij en die had zo te zien een stevige smak gemaakt. Hij werd door wel 3 man ondersteund bij het lopen".

"Och, dat zal haar neefje wel wezen met wat vrienden" Antwoorde z'n vader. "Die komen hier wel vaker crossen. Ik denk dat buurvrouw van Veen zelf nog bij haar zuster in de stad is.

Die is na de scheiding van die Zuid-Afrikaanse boer goed van slag geraakt. Maar goed dat hij teruggegaan is naar waar hij vandaan komt. Ik vond het maar een rare kwast".

Veel werd er verder niet gesproken.

Gerrit trok z'n motorpak uit, overall aan en ging aan het werk op de boerderij.

's Avonds zat hij achter z'n computer wat in het forum te snuffelen.

Hij keek maar een paar keer per week, dat gehang achter de computer trok hem niet zo.

Hij las het topic van Eddie en schudde z'n hoofd over die bizarre diefstal en later het verdwijnen van Ewout.

"Toch een vreemde zaak", dacht hij "en het spoor loopt gek genoeg deze kant van het land op...".

Toen sprong hij op alsof hij door een horzel was gestoken.

Z'n stoel viel om en hij sloeg met z'n hand op tafel.

"Niks ondersteund", riep hij uit.. "Weggeleid. Die motorrijder werd weggeleid. Tegen z'n zin. Dat was die Ewald uit het Forum".

"Wat is er in jou gevaren" vroeg z'n vader geschrokken, "idiot, ik schrik me te pletter".

Gerrit legde snel uit wat hij gelezen had en zei: "die motorrijder die ik zag werd niet ondersteund omdat die was gevallen, die wordt door drie man gevangen gehouden in de boerderij van buurvrouw van Veen...

Ik zal die Eddie van dat forum even mailen".

Nadat Eddie een post geplaatst had dat de vermoedelijke locatie waar Ewout werd gevangen gehouden bekend was, kwamen er steeds meer reacties binnen van mede-forummers die tot actie wilden overgaan.

Maar hij kon onmogelijk vrijgeven waar het was.

Nadat Eddie de politie had gewaarschuwd was het hem ten strengste verboden om ook maar iets te zeggen en zeker om zelf - met een paar maten - actie te ondernemen.

Ze hadden hier mogelijk doen met een criminele bende die zelfs gewapend kon zijn.

Ze wisten helemaal niets van het hoe, wat en waarom...

Maar omdat het kerstavond was had de Hermandad even tijd nodig voordat een arrestatieteam ter plaatse kon zijn, dus: "In hemelsnaam Eddie", zei hoofdinspecteur de Wilde, "blijf weg daar en laat het ons opknappen. Voordat ze onraad ruiken en God weet hoe reageren. We houden je op de hoogte."

Later die avond kwam het verlossende bericht van de Wilde.

Ewout was bevrijd, alles was goed met hem, hij was door een politiearts onderzocht.
Hij werd nu nog kort ondervraagd en zou daarna thuisgebracht worden.
Eddie bracht via een post in het forum de wachtende maten op de hoogte.

Even na 2 uur was Ewout thuis, en na een kort verslag aan Julia en een whisky kroop hij onder de wol.

Hij droomde over motorreizen en diamanten en Zuid-Afrika en... en...
Verrek, een kerstengel...

Hij zag hoog in de lucht een vage gedaante zweven. Een soort mistige, doorzichtig witte gedaante met vleugels op de rug. Zoals je op plaatjes weleens ziet.

De engel kwam dichterbij, en het gezicht werd duidelijker, herkenbaarder.

Maar... dat was... dat was... "Georgie ?" Vroeg Ewout verbaasd.

Dat was onmiskenbaar het gezicht van de joviale monteur uit Bloemfontein.

Hij grijnsde, keek Ewout recht in het gezicht en zei met een rare holle stem:

"Ze zijn van mij ! Jawel ! Ze zijn van mij !

Ik heb ervoor betaald. Met m'n leven. En daarom zijn ze van mij !

Maar zij zullen ze niet vinden. Hij lachte uitbundig: "Woehahahahaaaa.... Ik heb niks losgelaten.

Maar ja, hier heb ik er niks meer aan. Kan ik er niks mee.

Daarom geef ik ze aan jou ! En je toffe vriendin ! Jullie mogen ze hebben !

Maar geef ze niet aan hun ! Want ze zijn nu van jou ! Van jullie !

Woehahahahaaaa... Ik heb mooi niks losgelaten".

Toen steeg Georgie de kerstengel weer op in de lucht. Werd ijler en ijler...

Van grote hoogte riep hij Ewout nog toe: "Ik heb je bagagerekje immers gelast... Extra verstevigingen gelast... gelasssst, gelassssttt... Vrolijk kerstfeest !"

En toen was hij weg.

Met een schok werd Ewout wakker, rechtop in bed en zei "Georgie".

Julia werd ook wakker, "Wie is Georgie ?" vroeg ze "Zeg, je droomt toch niet ondeugend over die Georgina Verbaan hè ?", voegde ze er plagend aan toe.

Ze deed het licht aan en schrok, hij zag lijkleek.

"Jeez, heb je een geest gezien of zo, schat ?"

"Ja... nee... natuurlijk niet, of... eh... misschien" antwoordde Ewout verward.

Toen vroeg hij: "Zeg, je hebt dat bagagerek van m'n motor toch niet weggegooid?"

"Weggegooid? Iets van jou ? Ik? Kom nou, je werd al hysterisch toen ik eens een roestige spijker had weggelegd". "Dat was geen spijker dat was een borgpen van..."

"Ja ja ja" Onderbrak ze hem, "maar wat was er nou? Had je een nachtmerrie ofzo?"

"Ik heb Georgie gezien, die monteur uit Bloemfontein. Hij is nu dood, maar hij zei dat er iets in m'n bagagerekje verstopt zit. Ja, niet met zoveel woorden, maar hij hintte in die richting..".

"Uhûh..."zei Julia. "Ik snap het. Dus hij is dood, maar hij kwam je nog even een berichtje brengen... Ja, Logisch".

"Nee echt, hij kwam als kerstengel" wierp Ewout tegen, " En hij zei dat wij ze mochten hebben. Ik moet eruit, even in de schuur het bagagerek pakken en open slijpen.

Wedden dat het erin zit ?"

"Hééé Jandoedel, het is kerstmis ja ! Midden in de nacht, en jij zit te wauwelen over een rekje en de geest van Georgie.

Ik begrijp dat je veel hebt meegemaakt de laatste dagen, maar probeer nu even wat te slapen. Morgen voel je je een stuk beter. Wedden?"

Nadat Ewout het rekje in stukken had geslepen lag er een handjevol "glimmertjes" in een Bona-bakje op de werkbank.

Julia raapte er nog één van de vloer en zei, "Houden ? Dat kan je niet menen. Natuurlijk kunnen we dit niet houden. We moeten het aangeven".

"Nee", zei Ewout vastberaden. "Het is van ons. Georgie heeft het aan ons gegeven. En hij was de rechtmatige eigenaar, want hij heeft ervoor betaald. Zwaar betaald; met z'n leven.

Bovendien wil ik de motor vergoed hebben. Enneh wilde jij niet een nieuwe keuken?"

Ze keken elkaar aan. Toen barstten ze in lachen uit. Proestend zei ze "Wat een stelletje amateurs.

Reizen ze de halve wereld rond, doen alle moeite om de motor in handen te krijgen, laten ze de handel aan een hek van een kerkplein hangen".

Ze keek even nadenkend, toen zei ze "Weet je? Je hebt gelijk. Het moest gewoon zo zijn.

Dit is voor ons bestemd. Kerstcadeautje van Georgie.

Hoe zeggen de Engelsen het ook al weer? Als je iets krijgt zonder daar iets voor te doen?

Oh ja... A penny from Heaven !"

KERSTVIERING CMA 2018 KATWIJK

**Zondag 22 december,
Aanvang 15.00 uur, Katwijk**

Voor een hapje wordt gezorgd.

**Adres: Oude Militaire Kapel,
1e Mientlaan (N441) Katwijk.**

Voor meer informatie: www.cma-nl.org

KERSTVIERING CMA 2018 HARDENBERG

**Dinsdagavond 24 december,
Aanvang 20.00 uur, Hardenberg**

**CMA clubhuis in Hardenberg,
Hessenweg 74a**

(N34 Ommen - Hardenberg bij hmp 31.8 af)

Voor meer informatie: www.cma-nl.org

STANDEN TOERCOMPETITIE 2013

CLUBS

CLUB	PUNTEN
1 MTC Motovatie	2100
2 MVTC Al Weer	1270
3 MTC Noord	1060
4 MC Mozamo	845
5 Gold Wing Club Holland	520
6 MTC de Lingerijders	460
7 MC Zeeuws Vlaanderen	435
8 MC Mios	375
9 MTC de Schaffelaar	360
10 MC de Kraats	325
11 BMW Club Oirschot	290
12 Club Pan European Nederland	285
13 MTC de Steur	280
14 MC Contact Dordrecht	270
15 MC '93 Nijverdal	235
16 Baarnse MC	225
17 MC RAM Raalte	220
18 MC Rijsbikers	200
19 MTC Mariahout	200
20 MTC de Happy Drivers	195
21 Boreftse MC	185
22 Motoer Team Motorini	170
23 Needse MC	155
24 MC de Megafoon	150
25 MC Keizer Karel- Nijmegen	150
26 MC '68	135
27 VAMC de Graafschaprijders	135
28 MC Buuten Nolletje	130
29 MTK de IJselrijders	130
30 MC Wombarg	120
31 MC Zwolle e.o.	120
32 MC Trajectum	115
33 MC de Mijlentellers	110
34 BMW GS Club Nederland	105
35 MTC Dalfsen	100

RIJDERS

NAAM	PLAATS	CLUB	PUNTEN
1 Groen Jan	Nieuwleusen	Individueel rijder	260
2 Volger A.P.	Amsterdam	MTC Motovatie	255
3 Bravenboer Arie	Amstelveen	MVTC Al Weer	230
4 Kuiper Jochem	Hoofddorp	MTC Motovatie	230
5 Vaart v/d Leen	Bergschenhoek	MVTC Al Weer	230
6 Kouwen van Cees H.	Nieuwegein	MVTC Al Weer	220
7 Burggraaf Jan	Amstelveen	MVTC Al Weer	180
8 Hauser Jan A.	Rijswijk	MTC Motovatie	170
9 Vermeer Roy	Haarlem	MVTC Al Weer	170
10 Hulst van der Alex	Huizen	Individueel rijder	165
11 Rondeel J.B.M.	Groenlo	Needse MC	150
12 Teunissen T.C.	Zevenaar	Individueel rijder	145
13 Bij van der Lieuwe	Wansverd	MTC Noord	135
14 Ehrismann Fred	Hoofddorp	MTC Motovatie	135
15 Leo Bakkum	Beverwijk	MTC Motovatie	135
16 Noort Leen B.	Zoetermeer	Individueel rijder	135
17 Seegers M.J.	Weesp	MTC Motovatie	135
18 Koene Frans	Amsterdam	MTC Motovatie	130
19 Kooter de Bea	Alphen a/d Rijn	MVTC Al Weer	130
20 Wijngaarden Marten	Marssum	MTC Noord	130
21 Kats Rinze	Surhuizum	MTC Noord	125
22 Vergers Aad	Uithoorn	MTC Motovatie	125
23 Willems Bert	Eerbeek	Individueel rijder	125
24 Harten van Wout	Zeist	Individueel rijder	120
25 Reitsma Hielke	Workum	MTC Noord	115
26 Schot Ben	Sint Pancras	MC Mios	115
27 Voorneveld Jan	De Kwakel	MTC Noord	115
28 Kraaij Theo	Zaandam	MC Mozamo	105
29 Jonker P.R.	Joure	MTC de Schaffelaar	100
30 Rooij van Frank	Son	Individueel rijder	100
31 Smits J.	Oirschot	BMW Club Oirschot	100
32 Straub Theo	Opijnen	MTC de Lingerijders	100
33 Berge v/d A.	Zaandijk	Individueel rijder	90
34 Eilander Bertus	IJsselmuiden	MTC de Steur	90
35 Flipse Wim	Middelburg	MC Zeeuws Vlaanderen	90
36 Smits P.	Oirschot	BMW Club Oirschot	90
37 Bierman D.W.	Hengelo	Individueel rijder	85
38 Maas Johan	Heide	Individueel rijder	80

L.O.O.T. Nationale Toerkalender 2013

08/12/2013 39e WILDRIT MC Keizer Karel - Nijmegen

Toerit – 5 punten. Start te: **Cafe-Zaal Hopmans Hoge Horst 56 Groesbeek , Tel. 024- 397 1766 !!!**

Inschrijfgeld: € 3,50 (z.h.), € 6,00 (p.j.), € 5,00 (j.h.) Lengte: 125 km. Inschrijven vanaf: 9.00 tot: 11.00 uur. Omgeving: Regio Nijmegen Bij start hangen clubvlaggen. www.mckeizerkarel.nl

22/12/2013 SNERTRIT MC D'n Dommel

Toerit – 5 punten. Start te: Café D'n Dommel Markt 15 St. Oedenrode 0413-473979 Info: 0413-474691 Inschrijfgeld: € 5,00 (z.h.) Lengte: 200 km. Inschrijven vanaf: 9.00 tot: 12.00 uur. 1 consumptie. Route op A4 en GPS/Garmin. Voorinschrijving op info@mcdndommel.nl

L.O.O.T. Nationale Toerkalender 2014

01/01/2014 - 30/11/2014

Meer Provincienrit

MTC Motivatie

Doorlopend - 5 punten

Start te: Diverse start mogelijkheden, op de route,

Info: Milco Smit Tel.: 0251-251661 , Jochem Kuiper Tel.: 06-29571673

Inschrijfgeld: € 5,00(z.h.)

Lengte: 250 km.

Omgeving: Gelderland en Overijssel

Inschrijven vanaf: 00:00 tot 00:00

Extra info: € 5,00 op giro 2972580 o.v.v. naam/adres/woonplaats en eventueel e-mailadres.

Zie ook www.motovatie.nl Meerdere startpunten. Ook op GPS/Garmin

12/01/2014

20e Jan Termaten Rit

MC Wombarg

Toerit - 5 punten

Start te: Clubhuis, Bosrand 21, 3931 AP Woudenberg

Info: Leon Holtkamp Tel.: 06-23788658 , Ard v.d. Ploeg Tel.: 033-2865130

Inschrijfgeld: € 5,00(z.h.), € 12,00(j.h.), € 9,00(p.j.)

Lengte: 150 km.

Inschrijven vanaf: 09:00 tot 12:00

Extra info: Incl. koffie bij start en snert bij terugkomst gratis. Vanaf Amersfoort/Leusden 1e ROT Re, 1e Re Vanaf Maarsbergen in 3e ROT Li, 1e Re, 1e Re

26/01/2014

Gezelligheidsrit

MTC Bergeijk

Toerit - 5 punten

Start te: Verkeersschool v.d. Moosdijk, Eykereind 68, 5571 ED Bergeijk
Info: Arie v/d Moosdijk Tel.: 0497-572580 Jolanda Luijten Tel.: 0497-577135
Inschrijfgeld: € 6,00(z.h.) Lengte: 100 km. Inschrijven vanaf: 10:00 tot 12:00
Extra info: Incl. soep en koffie of thee en gezelligheid. Route op GPS/Garmin beschikbaar. Er is een voorrijder aanwezig om 11.00 uur

09/02/2014

24e Koude Februaririt

MC de Kraats

Toerit - 5 punten

Start te: Clubhuis MC de Kraats, Horsterweg 9, 6715 CT Ede
Info: Rene van Schaik Tel.: 0343-576602 Na 18.00 uur Inschrijfgeld: € 5,00(z.h.)
Lengte: 120 km. Inschrijven vanaf: 10:00 tot 13:00
Extra info: Route ook op GPS Garmin. Incl. erwtensoep na afloop.
E-mail: detoercommissie@mcdekraats.nl
Internet: www.mcdekraats.nl

EN EEN VOORSPOEDIG 2014!